

h.v. (1795)

(Kosciusko Tadeusz)

Tadeusz Kosciuszko de se ipso.

THADÆUS KOSCIUSZKO

De se ipso.

R.

Lexia me genuit, genitum me tempore longo,
Nutrivit, leges edocuitquē piās,
Postea lustrantem terras me America recepit;
Miles ibi studui tela tenere manu.
Ad Patriam redii. pro libertate paranda.
Certans, sum captus, saucius atquē parūm,
Gens mea me genitum, gaudet, colit altera vivum,
Utraquē captivum fletquē doletquē, puto.

I.

T A D E U S Z K O S C I U S Z K O .

O Samym sobie.

Polska mię urodziła, taż przez czas nie mały,
Zywiła, praw i Boskiey nauczyla chwaly,
Potym się w Ameryce do woynka dostałem,
Gdym cudze zwiedzał kraie, i tam woiowałem.
Z kąd wróciwszy za wolność walczyłem Oyczyzny,
Aż schwytany od Moskwy odniosłem i blizny.
Kray mój z rodzin się cieszy, obcy mię szacuje,
Oboi: żem w niewoli, mniemam, mię żaluje.

II.

*Cernito quisquē Dei regimen! quā̄m mira facessit:
Vix ubi qui surgit, mox cadit imus ibi.
Cernel quid et mecum divina potentia fecit:
Vix ubi victor eram, victus et exsto simul.*

II.

Patrz każdy na rząd Boski! iak cudownie włada:
Ledwie kto wzwyż powstanie, iuż ci nisko spada.
Patrz! i zemną co z Boskiey dziś władzy zrzadzono:
Gdziem dopiero zwycięzał, tam mię zwyciężono.

III.

*Me Duce, victicem te iam plebs multa putasti!
Invictus victor quis? Deus ipse: scias!*

III.

Ześ przy mnie iuż wygrała, rzeszoś tak sądziła!
Któż pewnym iest zwyciężcą? czyż nie Boska siła?

* America.

IV.

*Servitium patitur Dux hoc Kościuszko Polonus,
Vix cui qui similem vidit in Orbe Ducem,
Innumeros capiebat aut vincebat is hostes.
Victus et ipse dein, saucius hic remanet.*

IV.

**Tu wodz Polski Kościuszko, w niewoli zostaie,
Rownego iemu obce nie widziały kraie.
Wiele on nieprzyjaciół bił, i kuł w kaydany,
Sam w reszcie iest od Moskwy ranny i shwytany.**

AD THOMAM WAWRZECKI.
modò Supremum Ducem.

I.

**Te Duce Wawrzecki modò castra tenente polona,
Te Kościuszko parem vi, reor, esse Ducem.**
DO TOMASZA WAWRZECKIEGO.
Teraz Naywyższego wodza.

I.

**Gdy dziś broni powierza Polska Tomaszowi,
Mniemam: że rownym wodzem będzie Kościuszkowi**

II.

*Arma gerens, pacem noster Dux plus amat armis;
Pace frui nobis mox dabit Ejus amor.*

II.

**Bardziej nasz wodz w Pokoju kocha się niż w woynie,
Jego miłość wnet, mniemam, da nam życie spokojnie.**

III.

*Non odium, regniqùè cupido pellit ad arma,
Non nos barbaries bella cetera jubet.*
Tu Deus omnipotens belli scis prælia nostri.
Tu nostros hostes cæde potente manu.

III.

**Nie złość, ni kraiu chciwość do broni porusza,
Ni nas do woyny nagli barbarzyńska dusza.
Ty Boże, znaśz naylepiey dziś nasze powstanie!
Ty zgładź ręką Twą naszych kraioy naieżdżanie,**

IV.

*Cæsar inops, Moscus cupidus, raptorqùè Borussus,
Sunt nihil in Lechum: plus tribus unus hic est.*

IV

**Cesarz biedny, z drapieży Prufak z Moskwą żyie,
Są niczem dla Polaka: trzech on ieden zbie.**

A. Ł.

Falschahalli
10

510

F
XVIII
2.236